

Fatih Güler, “‘YENİ Parti’ ile ‘Yenilik Partisi’ Gerçekten Karıştırılabilir mi? YENİ Parti’nin İsmi Siyasi Parti Sicilinden Terkin Edilmesi Talebi Üzerine Bir Değerlendirme”, www.anayasa.gen.tr/guler-3.pdf (Yayın Tarihi: 22 Eylül 2026).

“YENİ PARTİ” İLE “YENİLİK PARTİSİ” GERÇEKTEN KARIŞTIRILABİLİR Mİ?

YENİ Parti’nin İsmi Siyasi Parti Sicilinden Terkin Edilmesi Talebi Üzerine Bir Değerlendirme

Doç. Dr. Fatih GÜLER*

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 36. Hukuk Dairesinin 21/05/2026 tarih ve 2026/32 Esas, 2026/658 Karar sayılı kararı ile “4-5 Kasım 2023 tarihli 38. Olağan Seçimli Kurultayın mutlak butlan nedeniyle malul olduğunun tespitine ve yapıldığı tarihten itibaren iptaline, kurultay tarihinden önceki Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu ve parti organlarının görevlerine aynen devam etmelerine” hükmetmesinin ardından, Özgür ÖZEL’in genel başkanlığında “YENİ Parti” adıyla yeni bir siyasi parti kurulmuştur. Söz konusu siyasi partinin kurulmasından kısa bir süre sonra, siyasi partiler hukuku bakımından yeni bir hukuki tartışma da “YENİ Parti” ismi özelinde gündeme gelmiştir. Bu tartışma, YENİ Parti kurulmadan önce siyasi parti siciline kayıtlı bulunan Yenilik Partisi’nin ismi ile YENİ Parti’nin ismi arasında iltibas bulunduğu iddiası üzerine başlamıştır. Yenilik Partisi’nin başvurusu üzerine Yargıtay Cumhuriyet

* Seçim Hukuku Dergisi Baş Editörü. İletişim: fatih.guler@comu.edu.tr.

Başsavcılığının bu iddia kapsamında YENİ Parti'ye konuya ilişkin bir bildirim göndermesiyle birlikte, mesele kamuoyunun gündemine taşınmıştır. YENİ Parti'nin ismiyle ilgili yaşanan hukuki tartışmaların ardından, YENİ Parti'nin bu konu bakımından hazırlıksız yakalandığı,¹ acemice hareket ettiği,² çok kısa bir süre içerisinde Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ile “papaz olduğu”³ yönünde eleştiriler de dile getirilmiştir.

Siyasi partilerin isim, amblem ve rumuzlarının siyasi partilerden terkin edilmesine ilişkin olarak, literatürde tespit edebildiğimiz kadarıyla bugüne kadar yayımlanmış tek bilimsel makalenin 2021 yılında *Yasama Dergisi*'nde tarafımızdan yayımlanmış olması nedeniyle, bu güncel hukuki tartışmaya ilişkin görüş ve değerlendirmelerimizi kamuoyuyla paylaşma ihtiyacı hissedilmiştir.⁴

Esasen, bu konu kamuoyunun gündemine yansımadan önce, talep üzerine Prof. Dr. Tolga ŞİRİN (Anayasa Hukuku Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi) ve Doç. Dr. Kadir BAŞ (Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi) tarafından, Yenilik Partisi ile YENİ Parti arasındaki iltibas iddiasına ilişkin bir bilimsel mütalaa hazırlandığı görülmektedir.⁵ Söz konusu bilimsel mütalaa, konuyu

¹ İsmail Saymaz, “Yargıtay: Adınızı Değiştirin”, *Sözcü*, 16 Eylül 2026 (<https://www.sozcu.com.tr/yargitay-adinizi-degistirin-p358599>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

² Fatih Altaylı, “Ekleme İçin Tehlikeli Kelime”, 15 Eylül 2026 (<https://fatihaltayli.com.tr/yazarlar/fatih-altayli/2026-09-15/eklemek-icin-tehlikeli-kelime>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

³ Yılmaz Özdil, “Yenilik Partisi”, *YouTube*, 18 Eylül 2026 (https://www.youtube.com/watch?v=ZYiLA_fe9kk), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

⁴ Fatih Güler, “Siyasi Partilerin İsim, Amblem ve Rumuzlarının Siyasi Parti Sıcilinden Terkin Edilmesi”, *Yasama Dergisi*, Sayı 43, 2021, s. 87-114

⁵ Tolga Şirin ve Kadir Baş, “Yenilik Partisi” ve “Yeni Parti” Arasındaki “İltibas” İddiasına Dair Bilimsel Değerlendirme, İstanbul, Marmara Üniversitesi, 2026, (https://www.tolgasinir.net/files/ugd/38033d_32c1206f94b2481fa25abb734d317f42.pdf), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

etrafılı bir şekilde ele almakla birlikte, karşılaştırmalı hukuk ve-rilerini de ortaya koyan bütüncül bir çalışma niteliğindedir.

Bizim çalışmamızda da Prof. Dr. Tolga ŞİRİN ve Doç. Dr. Kadir BAŞ'ın ulaştığı aynı sonuca, yani Yenilik Partisi ile YENİ Parti arasında bir iltibas bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır. Bununla birlikte, bu çalışmanın söz konusu bilimsel mütalaadan ayrılan ve mevcut tartışmaya ayrıca katkı sağlayan iki yönü bulunmaktadır.

Bunlardan ilki, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının siyasi parti isimleri arasındaki iltibas iddiası bakımından sahip olduğu yetkinin ve bu yetkinin sınırlarının değerlendirilmesidir. İkinci-si ise, iltibasın önlenmesine ilişkin düzenlemenin yalnızca lafzı ve mevcut uygulaması üzerinden değil, düzenlemenin kabul edildiği dönemdeki yasama belgeleri ve kanun koyucunun iradesi dikkate alınarak tarihsel yorum yöntemi çerçevesinde incelenmesidir.

1. YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞININ TERKİN SÜRECİNDEKİ YETKİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Basına yansıdığı şekliyle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından YENİ Parti'ye gönderilen yazıda, parti isminin Yenilik Partisi'nin ismiyle iltibas teşkil edecek derecede benzerlik gösterdiği ve bu nedenle YENİ Parti'nin isminin değiştirilmesi gerektiği açık bir şekilde ifade edilmektedir. Gerçekten de 12.08.2026 tarihli, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı Siyasi Parti Sicil Bürosu tarafından hazırlanan ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Muhsin Şentürk tarafından imzalanan belgenin ikinci sayfasında, *“24.07.2026 tarihinde tüzel kişilik kazanan partinizin isim ve kısa adı, siyasi parti sicilinde yer alan ve 20.07.2020 tarihinde tüzel kişilik kazanan Yenilik Partisi'nin ismiyle iltibasa sebebiyet verecek derecede benzerlik göstermektedir”* ifadelerine yer verilmektedir. Yazının devamında ise YENİ Parti'nin isminin değiştirilmesi istenmekte; bu talebin yerine getirilmemesi hâlinde Anayasa Mahkemesine siyasi parti sicilinden terkin başvurusunda bulunulacağı belirtilmektedir.

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun bütününe bakıldığında, siyasi partilerin sicilini tutma görevinin açık bir şekilde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verildiği; bunun yanı sıra siyasi partilerle ilgili birçok görev ve yetkinin de Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının uhdesinde toplandığı görülmektedir. Bununla birlikte, siyasi partilerin isim, amblem ve rumuzlarının siyasi parti sicilinden terkin edilmesi müessesesi bakımından, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ilgili siyasi partiden bu yönde bir talepte bulunmasının hukuki dayanağının ve böyle bir talebin bağlayıcı olup olmadığının ayrıca değerlendirilmesi gerekmektedir.

8/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un 39. maddesiyle 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'na eklenen *“Tüzüklerinde Anayasa Mahkemesince temelli kapatılan veya siyasi parti siciline kayıtlı bulunan siyasi partilerin isimleri, amblemleri ve rumuzlarını aynen veya iltibasa mahal verecek şekilde kabul eden veya kullanan siyasi parti aleyhine Anayasa Mahkemesine, Cumhuriyet Başsavcılığınca resen veya ilgili siyasi parti tarafından doğrudan yazı ile başvurulur. Anayasa Mahkemesi başvuru tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde isim, amblem ve rumuzlarla ilgili olarak siyasi parti siciline kayıt önceliğine göre yapacağı incelemede bu Kanunun 96 ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırılık görürse, aykırılık teşkil eden isim, amblem ve rumuzların hükümsüzlüğüne ve siyasi parti sicilinden terkinine karar verir.”* şeklindeki düzenlemeyle, siyasi partilerin isim, amblem ve rumuzlarının siyasi parti sicilinden terkin edilmesi konusunda karar verici merciin Anayasa Mahkemesi olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Buna göre, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının görevi, bir siyasi partinin ismi, amblemi veya rumuzu bakımından iltibas bulunduğu kanaatine varması hâlinde, bu konuda kendiliğinden karar vermek veya ilgili siyasi partiden isim değişikliği talep etmek değil, karar vermek üzere Anayasa Mahkemesine başvurmak olmalıdır. Diğer taraftan, aynı şekilde Yenilik Partisi açısından da gerçekten bir iltibas bulunduğu düşünülüyorsa, bu konuda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına başvurulmasına gerek olmaksızın doğrudan Anayasa Mahkemesine başvurulması mümkündür. Nitekim Anayasa Mahkemesinin bugüne kadar verdiği siyasi parti sici-

linden terkin kararları incelendiğinde, bazı kararların doğrudan siyasi partilerin talepleri üzerine verildiği de görülmektedir. Bu bağlamda, 2014 yılında yapılan düzenlemeden sonra Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının bir siyasi partiden, siyasi parti ismi, amblemi veya rumuzunun iltibas iddiasıyla değiştirilmesini talep etme yönünde bir yetkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

2. TERKİN KURUMUNUN İHDASINA İLİŞKİN YASAMA BELGELERİ VE KANUN KOYUCU İRADESİ

Bir hukuki normun yorumlanması sürecinde başvurulabilecek yorum yöntemlerinden biri de tarihsel yorumdur. Tarihsel yorum açısından başvurulabilecek ilk kaynaklar arasında, ilgili kanunun yasama organında kabul edilme sürecindeki kanun teklifinin veya tasarısının gerekçesi, komisyon raporları, Genel Kurul tutanakları ve değişiklik önermeleri gibi yasama belgeleri yer almaktadır. 8/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un 39. maddesiyle 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104. maddesine eklenen ve çalışmanın konusunu oluşturan siyasi parti sicilinden terkin yaptırımına ilişkin olarak gerek ihtisas komisyonu sürecinde gerekse Genel Kurul görüşmeleri sırasında anlamlı bir hukuki tartışmanın yürütülmediği görülmektedir. Bununla birlikte, kanun ve değişiklik teklifinin gerekçelerinde, düzenlemenin amacının açıkça ortaya konulduğu görülmektedir. Buna göre, *“siyasi parti siciline kayıtlı bir siyasi partinin resmen kullandığı isim, amblem, rumuz, kısaltılmış ad ve benzeri işaretlerin başka bir siyasi parti tarafından aynen veya ciddi karışıklığa yol açacak, yani seçmen iradesini yanıltacak şekilde kullanılması yasaklanmakta; böylece hakkın kötüye kullanılması önlenmekte ve demokratik yarışın iyi niyet kuralları çerçevesinde yürütülmesi amaçlanmaktadır.”* Yine gerekçede, siyasi partilerin *“siyasi parti siciline tescilli isim, amblem ve rumuzlarının aynısını veya seçmen iradesini yanıltıcı nitelikte, tefrik edilemeyecek derecede benzerini kullanmaması, yani başka partilerin haklarını ihlal etmemesi gerektiği”* belirtilmektedir.

Görüldüğü üzere, kanunun gerekçesinden düzenlemenin temel amacının seçmen iradesinin yanıltılmasını ve hakkın kötüye kullanılmasını önlemek olduğu anlaşılmaktadır. Bu amaç doğrultusunda somut olay değerlendirildiğinde, 14 Mayıs 2023 tarihli genel seçimlerde ülke genelinde yalnızca 11.171 oy alan Yenilik Partisi ile Türkiye Büyük Millet Meclisinde 91 milletvekiliyle temsil edilen ve ana muhalefet partisi konumunda olan YENİ Parti arasında, seçmen iradesini yanıltmaya veya Yenilik Partisi'nin herhangi bir siyasi kazanımından yararlanmaya yönelik bir ilişkiden söz edilmesi hukuki ve siyasi pratik açısından mümkün değildir.

Cumhuriyet Halk Partisi içerisinde yaşanan hukuki ve siyasi gelişmelerin ardından, Cumhuriyet Halk Partisi mensubu bazı milletvekilleri, yöneticiler ve üyeler partilerinden istifa ederek ve demokratik haklarını kullanarak yeni bir siyasi parti kurmuşlardır. Basına yansıyan bilgilerden, parti adı belirlenirken YENİ Parti'nin yeni bir siyasi oluşum olarak algılanmasına ilişkin kamuoyu eğiliminin de dikkate alındığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla somut olayda, Yenilik Partisi'nin siyasi geçmişinden, kamuoyundaki bilinirliğinden veya elde ettiği siyasi kazanımlardan yararlanma amacı bulunmadığı gibi, seçmen iradesinin bu yolla yanıltılmasına elverişli bir fiilî durum da söz konusu değildir. Bu nedenle, kanunun düzenlenme amacı ve gerekçesi esas alındığında, YENİ Parti ile Yenilik Partisi arasında hukuken korunmayı gerektiren bir iltibas halinin bulunduğu sonucuna varılamaz.

Diğer taraftan 14.8.2001 tarihinde tüzel kişilik kazanan Adalet ve Kalkınma Partisinin adının, 27.2.2012 tarihinde Adaletçi Kurtuluş Partisi adıyla tüzel kişilik kazanan ve 4.3.2012 tarihinde gerçekleştirilen tüzük değişikliğiyle Adalet ve Kalkınma Partisi adını alan bir siyasi parti tarafından aynen taklit edilmesi, kanun koyucunun bu yöndeki düzenlemeyi kabul etmesinden önce ortaya çıkan somut bir hukuki durumdur. İnceleme konusu hukuki uyuşmazlığa ilişkin düzenlemenin de bu gelişmelerin ardından kabul edildiği dikkate alındığında, kanun koyucunun temel amaçlarından birinin, Adalet ve Kalkınma Partisi örneğinde olduğu gibi açık hukuka aykırılıkları ve açık iltibas teşebbüslerini önlemek olduğu anlaşılmaktadır.

Nitekim Anayasa Mahkemesinin bugüne kadarki uygulaması incelendiğinde de, gerek 2021 tarihli çalışmamızda gerekse Tolga Şirin ve Kadir Baş tarafından yapılan çalışmalarda ortaya konulduğu üzere, Mahkemenin bu tür uyuşmazlıklarda esas itibarıyla açık ve belirgin iltibas hâllerine müdahale ettiği ve bunları hukuki bir müeyyideye bağladığı görülmektedir. Dolayısıyla, bu ara ve dengeli yaptırımın, kurulduktan kısa bir süre içerisinde kamuoyunda geniş ölçüde benimsenmiş bir siyasi parti adına, yalnızca isimler arasındaki basit bir benzerlikten hareketle müdahale edilmesini sağlamak amacıyla öngörüldüğü söylenemez.

SONUÇ

Seçim hukuku ve siyasi partiler hukukuna ilişkin normlar, demokratik bir siyasal sistemin sağlıklı biçimde işleyebilmesi bakımından yadsınamaz bir öneme sahiptir. Bu hukuki düzenlemelerin gerekliliğine ve etkin biçimde uygulanmasının önemine çalışmalarımızda istikrarlı biçimde dikkat çektiğimiz izahtan varestedir. Bununla birlikte, seçim ve siyasi partiler hukukuna ilişkin düzenlemelerin temel amacı, siyasi partiler arasındaki demokratik yarışın kurallar çerçevesinde ve eşit koşullarda gerçekleşmesini sağlamaktır. Bu alanlarda aşırı kısıtlayıcı, şekilci ve hakkın özünü daraltıcı uygulama ve yorumlar ise gerek kamuoyu nezdinde gerekse hukuki düzlemde seçim ve siyasi partiler hukukunun demokratik meşruiyet zeminini zayıflatabilecek sonuçlar doğurabilir.

Bu çerçevede, siyasi parti isimlerinin korunmasına ilişkin düzenlemelerin de siyasi partilerin isimlerini mutlak biçimde korumak veya isimler arasındaki her türlü benzerliği hukuken yaptırıma bağlamak amacıyla yorumlanması mümkün değildir. Düzenlemenin koruduğu hukuki değer, bir siyasi partinin ismi üzerindeki münhasır bir mülkiyet benzeri hakkı değil; seçmenin siyasi parti tercihinin yanıltılmadan ve serbest iradesiyle oluşması ile siyasi rekabetin dürüst biçimde yürütülmesidir. Bu nedenle yaptırımın uygulanabilmesi için, yalnızca iki siyasi parti adı arasında benzerlik bulunması yeterli olmayıp, bu benzerliğin somut olayda seçmen iradesini yanıltabilecek ve bir siyasi partinin siyasi kimliğinden haksız biçimde yararlanılması-

na imkân verebilecek nitelikte olması gerekir. Buna karşılık, yalnızca isimler arasındaki biçimsel benzerlikten hareketle siyasi parti adlarına müdahale edilmesi, düzenlemenin amacını aşan ve siyasi parti kurma ve siyasal faaliyette bulunma özgürlüğünü gereksiz biçimde sınırlayan bir sonuç doğuracaktır. Bu nedenle düzenlemenin, marka hukukundaki mutlak ve şekilci benzerlik anlayışından farklı olarak, siyasi partiler hukukunun kendine özgü anayasal amacı ve demokratik işlevi dikkate alınarak uygulanması gerekir. Siyasi parti isimlerinin korunmasına ilişkin normun amacı, siyasi parti isimleri üzerinde soyut ve mutlak bir tekel tesis etmek değil; seçmenin yanıltılmasını ve bir siyasi partinin siyasal kimliğinden haksız biçimde yararlanılmasını önlemektir. Aksi yöndeki genişletici ve şekilci bir yorum, seçmenin korunması amacıyla getirilen bir düzenlemenin bizzat siyasi çoğulculuğu ve serbest siyasi rekabeti sınırlayan bir araca dönüşmesi sonucunu doğurabilecektir.

Bu husus, Türkiye'de siyasi partiler hukukunun geçirdiği dönüşüm bakımından da önem taşımaktadır. Anayasa Mahkemesinin geçmiş dönemlerde çok sayıda siyasi partinin kapatılmasına karar vermesi sonucunda Türkiye'nin “siyasi partiler mezarlığı”na dönüştüğü yönündeki değerlendirmelerin ardından, siyasi partiler hukukunun etkisizleşmesi sonucunda ülkenin Prof. Dr. Kemal GÖZLER'in ifadesiyle “hayalet partiler cenneti”ne dönüştüğü yönündeki tespit de bu bağlamda hatırlanmalıdır.⁶ Benzer şekilde, 15 Eylül 2026 tarihinde Milliyetçi Hareket Partisi Hukuk ve Seçim İşlerinden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Feti YILDIZ'ın X hesabından yaptığı açıklamada siyasi parti kurmanın şirket kurmaktan daha kolay olduğu yönündeki değerlendirmesi de dikkate alındığında,⁷ kamuoyunda karşılık bulmuş siyasi partilerin adlarına yönelik aşırı kısıtlayıcı müdahalelerin seçim hukuku ve siyasi partiler hukukunun demokratik meşruiyetine ilişkin kamuoyu desteğini

⁶ Kemal Gözler, *Türk Anayasa Hukuku*, Bursa, Ekin Yayınevi, 3. Baskı, 2019, s. 447.

⁷ Feti Yıldız, “Yeni Parti”, X, 15 Eylül 2026 (<https://x.com/YildizFeti/status/2099774550103781789>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

zayıflatabilecek sonuçlar doğurabileceği göz ardı edilmemelidir.

Sonuç olarak, 2021 tarihli çalışmamızın sonuç bölümünde de işaret ettiğimiz üzere, “*Anayasa Mahkemesi’nin 2014 yılından sonra terkin başvuruları ile ilgili verdiği kararlara ilişkin genel bir değerlendirme yapmak gerekirse, Anayasa Mahkemesi’nin kanun koyucunun iradesi doğrultusunda ve hakkın özünü koruyacak nitelikte bir içtihat geliştirme eğiliminde olduğu söylenebilir.*” Bu tespitimiz doğrultusunda, seçim hukuku ve siyasi partiler hukukunun işlevi, her türlü isim benzerliğini yaptırma bağlamak değil; gerçek anlamda hukuka aykırılık teşkil eden ve seçmen iradesini etkilemeye elverişli ihlalleri müeyyideye bağlayarak demokratik siyasi rekabetin devamını güvence altına almaktır. Bu yaklaşım, aynı zamanda siyasi parti kurma özgürlüğünün ve siyasi çoğulculuğun korunmasının yanı sıra, seçim hukuku ve siyasi partiler hukukunun ülkemizde bağımsız ve kendine özgü bir hukuk disiplini olarak gelişimini sürdürmesi bakımından da önem taşımaktadır.

Bu nedenle, YENİ Parti’nin adının siyasi parti sicilinden terkin edilmesine yönelik bir başvurunun Anayasa Mahkemesi’nin önüne gelmesi hâlinde, başvurunun mevcut içtihat çizgisi ve düzenlemenin normatif amacı çerçevesinde değerlendirilmesi gerekmektedir. Somut olayda seçmen iradesinin yanıltılması veya başka bir siyasi partinin siyasi kimliğinden ve kazanımlarından yararlanılması sonucunu doğuracak açık bir iltibas hâlinin bulunmadığı dikkate alındığında, talebin reddedilmesi, Anayasa’da güvence altına alınan siyasi parti kurma ve siyasi faaliyette bulunma özgürlüklerinin korunması yönündeki içtihat çizgisiyle uyumlu olacaktır.

KAYNAKÇA

Altaylı, Fatih, “Eklemek İçin Tehlikeli Kelime”, 15 Eylül 2026

(<https://fatihaltayli.com.tr/yazarlar/fatih-altayli/2026-09-15/eklemek-icin-tehlikeli-kelime>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

Gözler, Kemal, *Türk Anayasa Hukuku*, Bursa, Ekin Yayınevi, 3. Baskı, 2019.

Güler, Fatih, “Siyasi Partilerin İsim, Amblem ve Rumuzlarının Siyasi Parti Sicilinden Terkin Edilmesi”, *Yasama Dergisi*, Sayı 43, 2021, s. 87-114.

Özdil, Yılmaz, “Yenilik Partisi”, *YouTube*, 18 Eylül 2026
(https://www.youtube.com/watch?v=ZYiLA_fe9kk), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

Saymaz, İsmail, “Yargıtay: Adınızı Değiştirin”, *Sözcü*, 16 Eylül 2026
(<https://www.sozcu.com.tr/yargitay-adinizi-degistirin-p358599>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

Şirin, Tolga ve Kadir Baş, “Yenilik Partisi” ve “Yeni Parti” Arasındaki “İltibas” İddiasına Dair Bilimsel Değerlendirme, İstanbul, Marmara Üniversitesi, 2026
(https://www.tolgasirin.net/files/ugd/38033d_32c1206f94b2481fa25abb734d317f42.pdf), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

Yıldız, Feti, “Yeni Parti”, *X*, 15 Eylül 2026
(<https://x.com/YildizFeti/status/2099774550103781789>), (Erişim Tarihi: 22 Eylül 2026).

Yazarın seçim hukuku ve siyasi partiler hukuku ile ilgili diğer makale ve kitaplarının tam metni için: https://www.researchgate.net/profile/Fatih-Guler-6?ev=hdr_xprf

BU MAKALEYE AŞAĞIDAKİ ŞEKİLDE ATIF YAPILMASI ÖNERİLİR:

Fatih Güler, “YENİ Parti’ ile ‘Yenilik Partisi’ Gerçekten Karıştırılabilir mi? YENİ Parti’nin İsmine Siyasi Parti Sicilinden Terkin Edilmesi Talebi Üzerine Bir Değerlendirme”, *www.anayasa.gen.tr/guler-3.pdf* (Yayın Tarihi: 22 Eylül 2026).

(c) Fatih Güler, 2026.

Bu Sayfa: *www.anayasa.gen.tr/guler-3.pdf*

Yayın Tarihi: 22 Eylül 2026

Ana Sayfa: *www.anayasa.gen.tr*

Editör: Kemal Gözler

Editörün Adresi: *kgozler1@hotmail.com*